

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

L'urgent full de ruta social

Ja queden lluny en el temps aquelles campanyes de solidaritat, tan voluntarioses com ineficaces, amb els països del Tercer Món. Es pretenia ajudar la seva població des de la talaia privilegiada de les societats opulentes. Tan distants estan ja aquelles iniciatives com profund ha sigut el canvi que ha experimentat el concepte, i la realitat, de la pobresa i les formes de combatre-la. La disparitat de les condicions de vida ja no es mesura necessàriament entre els països del nord i del sud del planeta, sinó al si mateix d'aquelles societats abans riques i ara castigades per la recessió i rigoroses polítiques d'austeritat que han llançat part de la seva població a l'abisme de la pobresa. Catalunya, com la resta d'Espanya, és un exemple d'aquest fenomen d'empobriment progressiu de franques de la classe mitjana i de l'eixamplament de la bretxa de les desigualtats socials, tal com denuncien ara novament les més im-

portants entitats d'acció solidària a propòsit del Dia Internacional per a l'Eradicació de la Pobresa.

Agrupades en la plataforma Pobresa Zero, un total de més de 3.200 organitzacions socials catalanes insten els nous diputats del Parlament a incloure en la seva agenda d'assumptes urgents 41 mesures en àmbits clau com per exemple l'ocupació, la vivenda, l'educació, la salut, les prestacions socials i la fiscalitat. Construir un mercat de treball just i una economia centrada en les per-

La lluita contra la pobresa
i les creixents desigualtats
ha d'entrar en les agendes
polítiques de forma prioritària

sones és un dels eixos principals d'aquestes reivindicacions. Les diferències existents entre els salaris alts i els més baixos han crescut entre nosaltres més que en qualsevol altre Estat desenvolupat, i a Catalunya el 15% dels treballadors són pobres i els salaris se situen per sota de la mitjana europea. Per alleujar aquesta situació, el manifest social reclama un nou marc laboral que generi ocupació amb contractes dignes, així com la instauració d'una única prestació per als més desfavorits que agrupi totes les ara existents i garanteixi el mínim necessari per viure.

Davant una gestió pública dominada, i semiparalitzada, durant aquests últims anys per l'absorbent procés sobiranista, les necessitats de la població més desfavorida han sigut relegades. Aquest punt d'inflexió que reclamen les entitats socials s'ha de convertir en el full de ruta del nou curs polític. És urgent i inexcusable.

Internet sense publicitat

Internet acull un món en constant i meteòrica ebullició. En un termini de temps molt curt es pot popularitzar qualsevol avenç tecnològic. I com en altres camps, les novetats no sempre són bones en si mateixes. Aquest és el cas, per exemple, d'una que, malgrat fer alguns anys que és a la xarxa, abans només era a l'abast d'usuaris especialitzats i avui ho és de qualsevol. Són els bloquejadors de publicitat de les webs, que possibiliten no veure anuncis mentre es navega. El somni daurat de molts, el gratis

total. La situació ha posat en estat d'alarma tot aquell que té negoci a internet, perquè ja significa a Espanya el 16% dels usuaris (5,6 milions), xifra que és més elevada en altres països.

El fenomen convida a una reflexió, més enllà de l'alegria inicial. ¿Com creiem que s'han de finançar els continguts a la xarxa? Parlem d'informació, cultura, entreteniment, etcètera. No hi ha gaires opcions i l'usuari ho ha de tenir present: o bé paga directament pels continguts que vol consu-

mir, o paga amb temps a l'introduir-se la publicitat (que al seu torn finança els continguts) o paga a l'oferir tot tipus d'informació d'ell mateix als subministradors perquè aquests la utilitzin segons els seus interessos. El debat està obert, i entre creadors de continguts, publicistes, usuaris i els grans operadors de les xarxes s'hauran d'anar definint els models de negoci i consum del futur. Però una cosa és clara: no hi ha continguts gratuïts que es puguin sostenir. Una altra cosa és com es paguen.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Fidel
Herrera
Polític
mexicà

★★★★

Qui des de dilluns serà cònsol de Mèxic a Barcelona arriba amb una pessima carta de presentació: les seves relacions amb el narcotràfic en fan una de les 10 persones més corruptes del país, segons la revista *Forbes*. Herrera pertany a l'omnipresent PRI.

► Pàg. 12

Matías
Carnero
Pt. del comitè
d'empresa de Seat

★★★★

Tot i que les perspectives sobre el manteniment de la inversió de Volkswagen a Seat són certament bones, encara no s'han de llançar les campanes al vol. El realisme i la prudència que reclama el dirigent de la UGT en aquest impàs són més que aconsellables.

► Pàg. 23

Álex
Cruz
President
de Vueling

★★★★

La patronal Cecot l'ha distingit amb el seu premi d'aquest any per la seva trajectòria professional. Va encapçalar el 2006 el llançament de Clickair, que es va fusionar el 2009 amb Vueling i que ara s'integra al holding IAG.

► Pàg. 24

Ada
Colau
Alcaldeessa
de Barcelona

★★★★

El malestar dels comerciants ha fet que es replantegés la seva posició de no encendre els llums de Nadal fins a l'1 de desembre. Ara ho avançarà quatre dies per incloure-hi el *black friday*, dia de promocions i descomptes.

► Pàg. 34

Joan
Verdú
Futbolista

★★★★

Als seus 32 anys i després d'una exòtica aventura als Emirats Àrabs, l'exjugador del Barça i també de l'Espanyol torna a l'elit del futbol amb el Fiorentina, flamant líder del *calcio* i on ja s'ha estrenat com a golejador.

► Pàg. 10 de 'Més Esport'